

Han començat les obres

Les obres dels Habitatges Socials de l'antic Seminari diocesà de Lleida han començat aquest passat 3 de març, un cop la Paeria ha donat el corresponent permís municipal de construcció. Es tracta de la construcció de vivendes destinades a famílies en risc d'exclusió. Aquesta primera fase de les obres suposa executar el gruix del projecte que condicionarà totes les instal·lacions generals de l'edifici.

La setantena de voluntaris que treballen de forma altruista en aquest projecte han aconseguit recaptar quasi bé la meitat del pressupost necessari per a la construcció dels 19 habitatges previstos en les quatre plantes de l'edifici del carrer Maragall, 5.

El Sr. Bisbe ha valorat com a punt fort del projecte la generositat dels vo-

luntaris, que han sabut organitzar-se i treballar plegats amb un objectiu que no és altre que cercar un nou model social. «No ha estat mai la nostra voluntat entrar en la bombolla del totxo i sabem que tampoc resolrem el greu problema de les famílies desnodades, però sí que volem demostrar que entre tots i per al bé de tothom un nou model social és possible», ha dit.

Monsenyor Piris tampoc ha eludit els punts febles del projecte, que ha centrat en la necessitat de cercar més recursos. «No tenim patrocinadors ni mecenes i l'època que vivim tampoc ajuda, però el més important és que hi ha un poble interessat en aquest projecte. Un grup de persones anònimes que, gota a gota, ens ajuden.»

Segona jornada de commemoració

Més de cinc-centes persones van participar en algun dels actes de la segona jornada de commemoració del 40 aniversari de l'Esplai Epis, del Col·legi Episcopal. La jornada, que va comptar amb la presència del bisbe Mons. Joan Piris, i del president de la FVB, Joan Ramon Saura, a més dels responsables de l'Esplai i del Col·legi, es va iniciar amb la projecció d'un audiovisual que evocava moments ben significatius d'alguna de les activitats d'aquests anys. A continuació, van poder participar en la celebració de l'Eucaristia, en la visita a una completa exposició foto-

gràfica, així com a les instal·lacions dels nous locals de l'Esplai. Finalment, més de cent persones van participar del dinar, compartint records entranyables de molts moments i diferents èpoques de la història de les colònies a la Ribagorça, Montsant i Riupedrós, i de l'Esplai. Xavier Gimeno, va il·lustrar els records dels inicis, entre d'altres, amb l'audició de les músiques coetànies d'aquells moments. El lliurament de records commemoratius, l'actuació del grup musical del Col·legi, la fotografia de grup i el tradicional Cant dels Adéus, va posar fi a la jornada.

AJUDANT A VIURE

Preparant-nos per a la Pasqua

Tots hem viscut diferents etapes (unes més pacífiques i d'altres una mica més problemàtiques) en les que s'han anat succeint noves conviccions i esperances, canvis que ens han fet, i ens fan encara, revisar coses i replantejar-ne d'altres. El temps de Quaresma és bona oportunitat per a repassar i renovar el nostre trobament personal amb Jesucrist. En qualsevol lloc i situació en què ens trobem, la Quaresma «és un bon moment per dir-li: Senyor, m'he deixat enganyar, de mil maneres vaig escapar del vostre amor, però aquí estic una altra vegada per renovar la meua aliança amb vós. Us necessito. Rescateu-me novament, Senyor, accepteu-me un cop més entre els vostres braços redemptors. No fugim de la resurrecció de Jesús, no ens declarem mai morts, passi el que passi. Que res no pugui més que la seva vida que ens llança cap endavant!» (cfr. *Evangelii Gaudium*, 3).

Ens ha tocat viure un temps i en un món bastant complex, i els membres de l'Església hem d'enfrontar experiències de poca valoració o de marginació social, però no podem sucumbir a les corrents excessivament negatives ni sublimar els nostres conflictes, fent-nos els màrtirs. La nostra vida cristiana i el nostre testimoni comporten passió i glòria i, malgrat tot, sabem que «l'aportació de l'Església en el món actual és enorme. I el nostre dolor i la nostra vergonya pels pecats d'alguns membres de l'Església, i pels propis, no han de fer oblidar quants cristians donen la vida per amor, ajudant a viure i tractant de comunicar valors en ambients hostils, i entregant-se de moltes altres maneres i mostrant així aquest immens amor a la humanitat que ens ha inspirat el Déu fet home» (cfr. *Evangelii Gaudium*, 76).

Cal, doncs, que procurem viure el tresor de la fe i de la nostra pertinència a l'Església amb realisme i amb els peus a terra, enmig de claredat i d'ombres, de goig interior i dificultats exteriors, però renovant la nostra confiança en Aquell que ens ha cridat a una col·laboració activa. Tenim la certesa que les nostres capacitats, unides al poder de l'Esperit Sant que habita en cadascú de nosaltres des del dia del baptisme, ens permeten donar una resposta cada dia més adient al projecte de Déu. La nostra debilitat compta sempre amb la seva fidelitat que mai no defrauda. Com diu sant Pau: «Sabent que la misericòrdia de Déu ens ha confiat aquest servei, no ens acovardim. Portem aquest tresor en gerres de terrissa, perquè quedi ben clar que aquest poder incomparable ve de Déu, i no pas de nosaltres. Ens veiem oprimits pertot arreu, però no esclafats; sense camins a seguir, però no sense sortida» (2Cor 4,1.7-8).

Que el compromís de caminar en la fe i de comportar-nos d'una manera coherent amb l'Evangelí ens acompanyi en aquest temps de Quaresma fent un bon camí cap a la Pasqua.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

SANTIAGO TORREGROSA

Acompanyar i donar esperança

En Santiago Torregrosa és pare de família —té tres fills—, llicenciat en ciències religioses, guàrdia civil —durant 12 anys en l'especialitat del trànsit— i des de 2010 és el delegat episcopal de la pastoral del trànsit de Girona. A la delegació tenen un grup d'amics i familiars de víctimes d'accidents de trànsit, «amb la finalitat d'acompanyar i donar esperança».

Quines són les línies d'actuació de la delegació?

Com a delegat, tinc una doble funció: ajudar a viure l'Evangeli —com a acció pròpia, positiva i alegre de l'Església— i a afrontar les situacions greus i alarmants, com són els accidents de trànsit —combatre'ls, recordar la dimensió ètica del trànsit i crear consciència de la responsabilitat que tots tenim en compartir les vies públiques.

En què l'ajuda haver estudiat teologia?

La teologia és una recerca de Déu. També és un voler saber més sobre el nostre origen i el nostre destí. Sens dubte, aprofundir una mica en aquest saber il·limitat ajuda en la vida diària, en la realització del meu servei.

Quins valors positius fomenten?

Treballem els valors per evitar patir l'accident. Sabem que l'educació és la millor prevenció, i per això vàrem crear el Concurs d'educació vial Pere Jordà per als alumnes de primària i de secundària de la diòcesi. Dibuixen i redacten els valors que han anat desenvolupant al costat dels professors de religió. També hem coordinat un curs universitari per sensibilitzar aquests estudiants i crear una xarxa d'agents en mobilitat segura, perquè el boca-orella mostri aquests valors i s'encomanin.

HISTORIA DE LA CARIDAD

Chiara Lubich y los focolares

El fomento de la comunión en la Iglesia y en el mundo es una forma de caridad. En este sentido, es muy significativa la experiencia de Chiara Lubich (1920-2008), quien fundó el Movimiento de los Focolares, compuesto por hombres y mujeres, laicos, solteros y célibes, consagrados, casados, cristianos y creyentes de diversas religiones y también no creyentes, atraídos por el ideal de un mundo unido y solidario.

Su espiritualidad está centrada en el mandamiento nuevo de Jesús: «Amaos los unos a los otros como yo os he amado». «Que todos sean una sola cosa» (Jn 15,12 y 17,21). De aquí brotaron la escucha, la hermandad, la benevolencia, la comprensión afectuosa de las razones de los otros, el diálogo como testimonio de la actitud cristiana.

Desarrolló Chiara Lubich un empeño constante por la comunión en la Iglesia, por el diálogo ecuménico y por la hermandad entre los pueblos, tres frutos trascendentales del amor a Dios y entre los hermanos.

El concepto de comunión constituye una realidad primordial en la vida del cristianismo, una expresión sensible del amor divino y del amor cristiano. La eucaristía consiste en la comunión con Dios y entre los hermanos y es la fuente de las obras que expresan esta doble forma de comunión.

Juan María Laboa

(Por sus frutos los conoceréis. Historia de la caridad en la Iglesia, Editorial San Pablo)

HECHOS DE VIDA

El egoísmo causa infelicidad

Un autor pregunta: «Según tu manera de ver y de pensar, ¿quién es un egoísta? ¿Quién te parece que es una persona egoísta?» Y responde: «El egoísta es quien no piensa nunca en los demás. Sólo piensa en sí mismo. En su propio "yo". Y en nadie más.»

- El egoísta utiliza a las personas sólo para su provecho.
- El egoísta exige siempre, como si todos le debieran algo.
- El egoísta suele vivir desquiciado en la vida y en el amor.
- El egoísta vive entre la soledad y la amargura.
- El egoísta es capaz de mentir, de hacer daño si se tercia.
- El egoísta no vive contento. No es feliz. Ni sabe hacer feliz a nadie. Sólo vive para sí mismo.

Concepción Arenal escribía: «Quien no piensa más que en sí mismo, no es querido por nadie. Y quien no es querido por nadie, acaba por ser infeliz.»

Viviríamos mejor, incluso ganaríamos en salud —según dicen los médicos del cuerpo y del espíritu, que «curan»—, si supiéramos liberarnos de nuestros egoísmos, soberbias, ambiciones, avaricias..., si pensáramos menos en nosotros mismos y un poquito más en los demás.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El papa Francisco a nuestra puerta

«Me presento a la puerta de su casa», dice el Papa, en una carta dirigida a cada familia mientras contempla la de Nazaret.

¿No se encuentra en esta frase un método para prepararnos y sentir con el próximo Sínodo de los Obispos del mes de octubre sobre «Los retos pastorales de la familia en el contexto de la evangelización»?

El Papa habla con afecto —«queridas familias»—; con sencillez —«me presento»—; y con humildad —«estoy a la puerta». ¿De dónde?, «de su casa», de algo vital para usted: de su hogar. En cada puerta ofrece: «Esta Asamblea Sinodal está dedicada de modo especial a ustedes». Este encuentro importante «para todo el pueblo de Dios» se dedica a ustedes, «a su vocación y misión en la Iglesia y en la sociedad, a los problemas de los matrimonios, de la vida familiar, de la educación de los hijos, y a la tarea de las familias en la misión de la Iglesia». Y, a la puerta, el Papa pide como necesaria contribución «el apoyo de la oración...: invoquen con insistencia al Espíritu Santo».

Afecto, sencillez, humildad, servicio, profundidad, oración: bagaje educativo que nos impele a situarnos con responsabilidad en este momento de la Iglesia.

Hna. M. de los Ángeles Maeso

Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 24. ■ Dilluns** (litúrgia hores: 3a setmana) [2Re 5,1-15a / Sl 41 / Lc 4,24-30]. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Simó, nen màrtir; santa Caterina de Suècia, verge, filla de santa Brígida.
- 25. □ Dimarts** [Is 7,10-14;8,10 / Sl 39 / He 10,4-10 / Lc 1,26-38]. Solemnitat de l'Anunciació del Senyor, per l'arcàngel Gabriel a Maria de Nazaret; anomenada també Encarnació, i algunes advocacions: Portal, etc. Sant Ireneu, bisbe; sant Humbert, abat; santa Dula, mr.
- 26. ■ Dimecres** [Dt 4,1,5-9 / Sl 147 / Mt 5,17-19]. Sant Brauli, bisbe de Saragossa (631-651); santa Màxima, mr.
- 27. ■ Dijous** [Jr 7,23-28 / Sl 94 / Lc 11,14-23]. Sant Alexandre, soldat mr.; sant Rupert (s. VII-VIII), bisbe de Worms, patró de Baviera; santa Lídia, mare de família, mr.
- 28. ■ Divendres** [Os 14,2-10 / Sl 80 / Mc 12,28b-34]. Sant Guntram (Gontran), rei franc; sant Sixt III, papa (romà, 432-440); sant Doroteu, abat.
- 29. ■ Dissabte** [Os 6,1-6 / Sl 50 / Lc 18,9-14]. Sant Ciril, diaca i mr.; sant Eustaci, abat; santa Beatriu de Silva, vg., a Toledo.
- 30. ■ † Diumenge vinent**, IV de Quaresma (lit. hores 4a. setm.) [1Sa 16,1b.6-7.10-13a / Sl 22 / Ef 5,8-14 / Jn 9,1-41 (o més breu: 9,1.6-9.13-17.34-38)]. Sant Quirí, tribú romà mr., pare de Balbina; sant Règul, bisbe; sant Joan Clímac, abat.

DIUMENGE III DE QUARESMA

▶ Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 17,3-7)

En aquells dies, el poble passava tanta set que deia, murmurant contra Moisès: «Per què ens has fet pujar d'Egipte! Vols matar-nos de set amb els nostres fills i el nostre bestiar?» Moisès s'exclamà al Senyor: «Què puc fer per aquest poble? Una mica més i m'apedregaran». El Senyor li respongué: «Passa al davant del poble i emporta't alguns ancians d'Israel; pren la vara amb què vas tocar el Nil i posa't en camí. Jo estaré allà davant teu dalt la roca, a l'Horeb. Tu donà un cop a la roca i en sortirà aigua, i tot el poble podrà beure». Moisès ho va fer així davant els ancians d'Israel.

I donà a aquell lloc els noms de Massà i de Meribà, perquè els israelites havien discutit i havien posat a prova el Senyor quan deien: «El Senyor és amb nosaltres o no hi és?»

▶ Salm responsorial (94)

R. *Tant de bo que avui sentíssim la seva veu: «No enduriu els vostres cors.»*

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa, / aclamem la roca que ens salva; / presentem-nos davant seu a lloar-lo; / aclamem-lo amb els nostres cants. R.

Veniu, prosternem-nos i adorem-lo, / agenollem-nos davant el Senyor, que ens ha creat; / ell és el nostre Déu, / i nosaltres som el poble que ell pastura, / el ramat que ell mateix guia. R.

Tant de bo que avui sentíssiu la seva veu: / «No enduriu els cors com a Meribà, / com el dia de Massà en el desert, / quan van posar-me a prova els vostres pares, / i em temptaren, tot i haver vist les meves obres.» R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,1-2.5-8)

Germans, ara que ja som justos, com a creients que som, estem en pau amb Déu, gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor. És per ell que la fe ens ha donat entrada en aquesta gràcia que posseïm tan en ferm, i és per ell que tenim la satisfacció d'esperar la glòria de Déu. I l'esperança no pot defraudar ningú, després que Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor.

Adoneu-vos bé d'això: Quan nosaltres érem encara incapaços de tot, Crist va morir pels qui érem dolents. Qui trobaríem disposat a morir per un home honrat? Potser sí que per un home bo trobaríem qui tingués la valentia de donar la vida. Doncs bé, Déu donà prova de l'amor que ens té quan Crist morí per nosaltres, que érem encara pecadors.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 4,5-42)

En aquell temps, Jesús arribà a una població samaritana que s'anomena Sicar, prop dels terrenys que Jacob havia donat al seu fill Josep. Allà hi ha el pou de Jacob. Era cap al migdia quan Jesús, cansat de caminar, s'estava assegut bonament a la vora del pou. Els deixebles havien anat al poble a comprar provisions. Arribà una dona samaritana, que venia a treure aigua. Jesús li diu: «Dóna'm aigua». Li diu la samaritana: «Com? Vós, un jueu, em demaneu aigua a mi, que sóc una dona samaritana?» Cal saber que els jueus no es fan amb els samaritans. Jesús li respongué: «Si sabessis què vol donar-te Déu i qui és el qui et demana que li donis aigua, ets tu qui li hauries demanat aigua viva, i ell te l'hauria donada». Ella li diu: «Senyor, aquest pou és fondo i no t'hi ha res per treure aigua. D'on la traieu, l'aigua viva? Jacob, el nostre pare, ens va donar aquest pou i en bevia tant ell, com els seus fills, com el bestiar. Sou més gran vós que no pas ell?»; Jesús li respongué: «Els qui beuen aigua d'aquesta, tornen a tenir set, però el qui begui de la que jo li donaré, mai més no tindrà set; l'aigua que jo li donaré es convertirà en una font que brollarà sempre dintre d'ell per donar-li vida eterna». Li diu la dona: «Senyor, veig que sou un profeta. Els nostres pares adoraren Déu en aquesta muntanya, però vosaltres, els jueus, dieu que el lloc on cal adorar-lo és Jerusalem». Jesús li respongué: «Creu-me, dona; s'acosta l'hora que el lloc on adorareu el Pare no serà ni aquesta muntanya ni Jerusalem. Vosaltres, no sabeu qui adorea; nosaltres sí que ho sabem, perquè la salvació ve dels jueus. Però s'acosta l'hora, més ben dit, és ara mateix, que els bons adoradors adoraran el Pare en esperit i en veritat. Aquests són els adoradors que vol el Pare. Déu és esperit. Per això els qui l'adoren han de fer-ho en esperit i en veritat.» Li diu la dona: «Sé que ha de venir el Messias, és a dir, l'Ungit. Quan ell vingui, ens ho explicarà tot.» Ell li respon: «El Messias sóc jo, que parlo amb tu.»

Molts samaritans d'aquell poble van creure en ell. Per això, quan els samaritans anaren a trobar-lo, li pregaven que es quedés amb ells. I s'hi va quedar dos dies. Després de sentir-lo parlar a ell mateix, encara molts més van creure, i deien a la dona: «Ara ja no creiem només pel que tu deies; nosaltres mateixos l'hem sentit, i sabem que aquest és de debò el Salvador del món.»

▶ Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 17,3-7)

En aquellos días, el pueblo, torturado por la sed, murmuró contra Moisés: «¿Nos has hecho salir de Egipto para hacernos morir de sed a nosotros, a nuestros hijos y a nuestros ganados?» Clamó Moisés al Señor y dijo: «¿Qué puedo hacer con este pueblo? Poco falta para que me apedreen.» Respondió el Señor a Moisés: «Preséntate al pueblo llevando contigo algunos de los ancianos de Israel; lleva también en tu mano el cayado con que golpeaste el río, y vete, que allí estaré yo ante ti, sobre la peña, en Horeb; golpearás la peña, y saldrá de ella agua para que beba el pueblo.» Moisés lo hizo así a la vista de los ancianos de Israel. Y puso por nombre a aquel lugar Masá y Meribá, por la reyerta de los hijos de Israel y porque habían tentado al Señor, diciendo: «¿Está o no está el Señor en medio de nosotros?»

▶ Salmo responsorial (94)

R. *Ojalá escuchéis hoy la voz del Señor: «No endurezcáis vuestro corazón.»*

Venid, aclamemos al Señor, / demos vítores a la Roca que nos salva; / entremos a su presencia dándole gracias, / aclamándolo con cantos. R.

Entrad, postrémonos por tierra, / bendiciendo al Señor, creador nuestro. / Porque él es nuestro Dios, / y nosotros su pueblo, / el rebaño que él guía. R.

Ojalá escuchéis hoy su voz: / «No endurezcáis el corazón como en Meribá, / como el día de Masá en el desierto; / cuando vuestros padres me pusieron a prueba / y me tentaron, aunque habían visto mis obras.» R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 5,1-2.5-8)

Hermanos: Ya que hemos recibido la justificación por la fe, estamos en paz con Dios, por medio de nuestro Señor Jesucristo. Por él hemos obtenido con la fe el acceso a esta gracia en que estamos: y nos gloriamos, apoyados en la esperanza de alcanzar la gloria de Dios. Y la esperanza no defrauda, porque el amor de Dios ha sido derramado en nuestros corazones con el Espíritu Santo que se nos ha dado.

En efecto, cuando nosotros todavía estábamos sin fuerza, en el tiempo señalado, Cristo murió por los impíos; en verdad, apenas habrá quien muera por un justo; por un hombre de bien tal vez se atreviera uno a morir; mas la prueba de que Dios nos ama es que Cristo, siendo nosotros todavía pecadores, murió por nosotros.

▶ Lectura del Santo evangelio según san Juan (Jn 4,5-42)

En aquel tiempo, llegó Jesús a un pueblo de Samaria llamado Sicar, cerca del campo que dio Jacob a su hijo José; allí estaba el manantial de Jacob. Jesús, cansado del camino, estaba allí sentado junto al manantial. Era alrededor del mediodía. Llegó una mujer de Samaria a sacar agua, y Jesús le dice: «Dame de beber.» Sus discípulos se habían ido al pueblo a comprar comida. La samaritana le dice: «¿Cómo tú, siendo judío, me pides de beber a mí, que soy samaritana?» Porque los judíos no se tratan con los samaritanos. Jesús le contestó: «Si conocieras el don de Dios y quién es el que te pide de beber, le pedirías tú, y él te daría agua viva.» La mujer le dice: «Señor, si no tienes cubo, y el pozo es hondo, ¿de dónde sacas el agua viva?; ¿eres tú más que nuestro padre Jacob, que nos dio este pozo, y de él bebieron él y sus hijos y sus ganados?» Jesús le contestó: «El que bebe de esta agua vuelve a tener sed; pero el que beba del agua que yo le daré nunca más tendrá sed: el agua que yo le daré se convertirá dentro de él en un surtidor de agua que salta hasta la vida eterna.» La mujer le dice: «Señor, veo que tú eres un profeta. Nuestros padres dieron culto en este monte, y vosotros decís que el sitio donde se debe dar culto está en Jerusalén.» Jesús le dice: «Créeme, mujer: se acerca la hora en que ni en este monte ni en Jerusalén daréis culto al Padre. Vosotros dais culto a uno que no conocéis; nosotros adoramos a uno que conocemos, porque la salvación viene de los judíos. Pero se acerca la hora, ya está aquí, en que los que quieren dar culto verdadero adorarán al Padre en espíritu y verdad, porque el Padre desea que le den culto así. Dios es espíritu, y los que le dan culto deben hacerlo en espíritu y verdad.» La mujer le dice: «Sé que va a venir el Mesías, el Cristo; cuando venga, él nos lo dirá todo.» Jesús le dice: «Soy yo, el que habla contigo.»

En aquel pueblo muchos creyeron en él. Así, cuando llegaron a verlo los samaritanos, le rogaban que se quedara con ellos. Y se quedó allí dos días. Todavía creyeron muchos más por su predicación, y decían a la mujer: «Ya no creemos por lo que tú dices; nosotros mismos lo hemos oído y sabemos que él es de verdad el Salvador del mundo.»

COMENTARI

Jesús, un jueu

Com en altres diàlegs de Jesús en l'Evangeli de Joan (Nicodem, el discurs del pa, les germanes de Llätzer), el diàleg de Jesús amb la dona samaritana és una peça literària d'una densitat poc comuna. Hi tenim múltiples temes d'un cert gruix. L'aigua viva; Jesús i Jacob; Jesús, un profeta (o «el» profeta?); el lloc d'adorar Déu; el Messias que ha de venir. El resultat és la fe de molts samaritans, una dada que el llibre dels Fets dels apòstols confirmarà (Ac 8). Escollim dos temes:

Jesús, un jueu (4,9). L'Evangeli de Joan fa al·lusions importants a la condició humana de Jesús: per exemple, «aquí teniu l'home» (Jn 19,5); «tu sent com ets un home et fas

a tu mateix Déu» (10,33; cf. 8,40; 9,11). Tanmateix, sembla que no podem negar que l'accent de l'Evangeli de Joan està més en la inusitada pertinença de Jesús a l'àmbit de Déu (Jn 1,1-2; 8,24; 8,58; 13,19; 20,28).

Ara bé, en el text d'avui queda molt clar que Jesús és un jueu (malgrat que sigui de Natzaret, cf. 1,45-46). Més encara, la filiació jueva de Jesús serà clau en la seva condemna a mort. El text d'avui subratlla endemés que «la salvació, la plenitud a què estem tots cridats, ve dels jueus» (4,22; cf. 3,16-18). El paper del judaisme de cara a «creure en Jesús» és una dada cabdal de l'Evangeli de Joan. Tenim present i valorem positivament que Jesús continua sent un jueu i que nosaltres som fills del judaisme de Jesús?

L'aigua viva és un tema molt important en l'Evangeli de Joan. Recordem que l'aigua apareix, de diverses formes, en tots els capítols narratius de l'Evangeli de Joan (Jn 1-12). Ara bé, la fórmula d'avui és colpidora: «L'aigua que jo li donaré es convertirà dintre d'ell en una font d'aigua que brolla per a la vida eterna.»

Convé afegir aquí un text de l'Evangeli de Joan que parla directament d'aquesta aigua: «Deia això referint-se a l'Esperit que havien de rebre els qui creurien en ell. Encara no hi era l'Esperit perquè Jesús no havia estat glorificat» (Jn 7,38-39; cf. 19,30 i 19,31-37). El baptisme de Jesús en l'Evangeli de Joan és el baptisme en l'aigua i l'Esperit (cf. 3,3-8).

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Xarxa d'entitats socio-caritatives

Arrels/Sant Ignasi és una entitat sense ànim de lucre que treballa per a afavorir la inclusió social i el creixement personal de les persones en situació de sense llar. Des d'aquelles que estan en situació de carrer i vivint les pobres més extremes fins a les persones que cada cop veuen més com trontollen les seves vides i que, si no hi posem remei abans, acabaran en situació de sense llar. Atenem les persones que viuen situacions de desestructura personal, de gran mancança (econòmica, de suport familiar, de formació, de salut...) i amb problemes sobreafegits (addiccions, malaltia mental...).

Per a fer-ho ens organitzem a través de 6 programes, dividits en dos moments educatius. Dins l'etapa d'Acostament pretenem, principalment, respondre a les necessitats bàsiques de les persones; essent conscients sempre que una de les necessitats més bàsiques és la de sentir-se estimat i reconegut com a persona, amb tota la seva dignitat. Per això oferim diversos recursos: Arrels - Centre Obert, Arrels - Reducció de Danys, Arrels - Servei d'Aliments «la botigueta». Des de cadascun d'ells volem que la persona se senti acollida i respectada, que tingui un espai on sentir-se de nou persona, amb dret a somniar i a tirar endavant una vida plena.

Arrels/Sant Ignasi vol ser un espai d'acollida on, des d'un sa equilibri entre tendresa i fermesa, des del respecte profund a l'altre, des del no jutjar, des de creure en què tothom té dret a somniar, a créixer i a construir, acompanyem les persones en situació de sense llar.

Natàlia Méndez

Exercicis espirituals per a laics

A la Casa de l'Església-Acadèmia Mariana, del di-lluns 31 de març, a les 10 h, al 4 d'abril, a les 16 h. A càrrec de Mn. Daniel Turmo Gargallo.

Informació i inscripcions: Sr. Paco Campo.

Telèfons: 973 266 161 i 695 478 097.

Francesc Torralba parla dels valors humans

El filòsof Francesc Torralba ha reunit, aquest passat 19 de febrer, més d'un centenar de persones a Les Borges Blanques. Torralba, que va iniciar la seva intervenció explicant els valors de les persones, es va esplaïar desgranant-los en tres punts: l'acció, la paraula i el silenci. Així mateix, va assenyalar els quasi set anys de crisi com la causa de la pèrdua d'alguns dels valors tradicionals, però alhora també la causa de revalorització d'alguns altres. Va aturar-se a parlar de la solidaritat entre famílies, on molts avis, a causa del desnonament dels seus fills del pis que ocupaven, han sacrificat el seu benestar en benefici de fills i nèts. També va ressaltar un valor nou: el de l'ecologia, l'aprofitament de recursos i el reciclatge.

Josep Domènech

Cap de setmana a la parròquia Mare de Déu de Montserrat

Amb un gran èxit de participació i amb la participació dels grups de postcomunió i confirmació, el diumenge 16 de febrer, s'ha realitzat la col·lecta pro Mans Unides. Els joves han fet pastissos i els diners de la seva venda els han aportat a Mans Unides. També s'ha aprofitat per fer catequesi amb les famílies dels nens i joves. En concret, s'ha fet una xerrada sobre els punts més importants senyalats pel Sant Pare a la Jornada de les Famílies, celebrada a Roma. Hi eren presents els delegats de Família i Vida de la diòcesi.

Pepe Navarro

Predicacions quaresmals arxiprestat Seu Vella

—25 de març «Paraula de Déu anunciada»

Sr. Bisbe Joan Piris

—26 de març «Paraula de Déu celebrada»

Sra. Maria Mar Pérez

—27 de març «Paraula de Déu viscuda»

Sr. Amadeu Bonet

A les 19.30 h, a la Parròquia de Sant Pere

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

De dilluns a divendres de 10 a 14 h i de 16 a 19 h. Dissabtes de 10 a 14 h. Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

• Diumenge, 23 de març:

—12 h, Eucaristia a la parròquia de la Sagrada Família.

• Dimarts, dimecres i dijous:

—19.30 h, Predicacions quaresmals a la parròquia de Sant Pere.

• Divendres, 28 de març:

—19 h, Consell de Pastoral Diocesà a la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana).

• Diumenge, 30 de març:

—12 h, Eucaristia a la parròquia del Santíssim Salvador de Pardiniyes.

Preparació de l'Aplec de l'Esperit

Noranta animadors de joventut de les diòcesis catalanes hem participat, a Banyoles, el dissabte 22 de febrer, de la jornada de presentació de l'**APLEC DE L'ESPERIT** organitzat pel SIJ. L'acte ha començat amb una pregària. Seguidament, el bisbe de Girona, Mons. Francesc Pardo, ens ha agrait l'esforç dels presents i ens ha dirigit unes paraules d'acollida. Després d'un treball de grups, la diòcesi de Girona ens ha convidat amb un bon dinar.

Esperem que els adolescents i joves de la nostra diòcesi no es perdin aquesta oportunitat de celebrar la Pentecosta. Ajudem-los! Necessitem l'empenta de tots els adults! Poseu-vos en contacte amb Mn. Xavier Navarro pel que faci falta —tel. 600 770 456— o escriviu un mail a la delegació: djilleida@gmail.com. Per a més informació: www.aplec2014.cat

AYUDANDO A VIVIR

Preparándonos para la Pascua

Todos hemos vivido diferentes etapas (unas más pacíficas y otras más problemáticas) en las que se han ido sucediendo nuevas convicciones y esperanzas, cambios que nos han hecho, y nos hacen aún, revisar cosas y replantear otras. El tiempo de Cuaresma es buena oportunidad para repasar y renovar nuestro encuentro personal con Jesucristo. En cualquier lugar y situación en que nos encontremos, «es un buen momento para decirle: Señor, me he dejado engañar, de mil maneras escapé de tu amor, pero aquí estoy otra vez para renovar mi alianza contigo. Te necesito. Rescátame nuevamente, Señor, acéptame una vez más entre tus brazos redentores. No huyamos de la resurrección de Jesús, no nos declaremos nunca muertos, pase lo que pase. ¡Que nada pueda más que su vida que nos lanza hacia adelante!» (cfr. *Evangelii Gaudium*, 3).

Nos ha tocado vivir en un tiempo y en un mundo bastante complejo, y los miembros de la Iglesia debemos afrontar experiencias de poca valoración o de

marginación social, pero no podemos sucumbir a las corrientes excesivamente negativas ni sublimar nuestros conflictos, haciéndonos los mártires. Nuestra vida cristiana y nuestro testimonio conllevan pasión y gloria y, a pesar de todo, sabemos que «la aportación de la Iglesia en el mundo actual es enorme. Y nuestro dolor y nuestra vergüenza por los pecados de algunos miembros de la Iglesia, y por los propios, no deben hacer olvidar cuántos cristianos dan la vida por amor, ayudando a vivir y tratando de comunicar valores en ambientes hostiles, y entregándose de muchas maneras y mostrando así este inmenso amor a la humanidad que nos ha inspirado el Dios hecho hombre» (cfr. *Evangelii Gaudium*, 76).

Es preciso, pues, que procuremos vivir el tesoro de la fe y de nuestra pertenencia a la Iglesia con realismo y con los pies en el suelo, en medio de luces y de sombras, de gozo interior y dificultades exteriores, pero renovando nuestra confianza en aquel que nos ha llamado a una colaboración activa. Tenemos la certe-

za de que nuestras capacidades, unidas al poder del Espíritu Santo que habita en cada uno de nosotros desde el día del bautismo, nos permiten dar una respuesta cada día más adecuada al proyecto de Dios. Nuestra debilidad cuenta siempre con su fidelidad que nunca defrauda. Como dice san Pablo: «Sabiedo que la misericordia de Dios nos ha confiado este servicio, no nos acobardemos. Llevemos este tesoro en vasijas de barro, para que quede bien claro que este poder viene de Dios, y no de nosotros. Nos vemos oprimidos por todas partes, pero no aplastados; sin caminos a seguir, pero no sin salida» (2Cor 4, 1.7-8).

Que el compromiso de caminar en la fe y de comportarnos de una manera coherente con el Evangelio nos acompañe en este tiempo de Cuaresma recorriendo un buen camino hacia la Pascua.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: 0081-0455-94-0006223737